

Esencja: Słodkie dzieci, zapomnijcie wszystko, co widzicie swoimi oczami. Zapomnijcie wszystkie cielesne istoty i praktykujcie pamiętanie bezcielesnego Ojca.

Pytanie: Dzieci, dlaczego wasze usta słodzone są wiedzą, a nie czczeniem?

Odpowiedź: 1. Na ścieżce czczenia ludzie mówią, że Bóg jest wszechobecny. Ponieważ mówią, że On jest wszechobecny, dlatego nie istnieje już idea Ojca i Jego dziedzictwa i dlatego tam nie możecie osłodzić sobie ust. Dzieci, teraz mówicie „Baba” z miłością, a więc jest pamiętane dziedzictwo. To dlatego wasze usta są osładzane wiedzą. 2. Na ścieżce czczenia bawiliście się lalkami nie mając żadnego zrozumienia, a więc w jaki sposób wasze usta mogłyby być osładzane?

Piosenka: Pokłony Śiwie.

Om śanti. Można powiedzieć: „Pokłony Śiwie”, albo nawet „Namaste”. „Namaste” zawsze mówi się seniorom. Joga intelektów ludzkich istot nie jest połączona z Oczyszcicielem Ojcem. Jest tylko Jeden, który oczyszcza nieczystych. Do Niego oni mówią: Pokłony Śiwie. Do waszych intelektów wchodzi także to, że Śiwa jest bezcielesny. Gdybyście mieli pozdrowić Śankara, powiecie: Pokłony dla bóstwa Śankara. Powiedzieć „Pokłony Śiwie” jest czymś innym niż powiedzenie „Pokłony dla bóstwa Śankara”. Mówią: Pokłony bóstwu Brahmie. Brahma istnieje tutaj. Dopóki on nie stanie się mieszkańcem subtelnej rejonu nie może być zwany bóstwem. Tutaj jest Pradżapita, Ojciec Ludzi. Kiedy on jest Pradżapitą i jest w ludzkim ciele, nie może być zwany bóstwem. Bóstwami są ci, którzy mieszkają w subtelnej rejonie lub ci, którzy żyją w nowym świecie. To dowodzi, że obecnie, kiedy on jest Pradżapitą, nie może być zwany bóstwem. Obecnie wy także jesteście zwani braminami. Jednak czynicie wysiłki, aby mieć boskie intelekty, tzn. aby stać się bóstwami. Chwała bóstw jest: Pełne cnót... To nie może być chwała Brahmy, Wisznu czy Śankara. Chwała wszystkich ludzkich istot jest inna niż chwała bóstw. Prezydent jest prezydentem i ma swoją rolę, a premier ma swoją rolę. Każdy w sztuce życia będzie miał inną rolę. Kiedy mówicie: Pokłony Śiwie, to mówicie to tylko do Śiw Baby. Czymś innym jest powiedzieć: Pokłony bóstwu Brahmie i pokłony bóstwu Wisznu. Tego nie powiecie do Śiw Baby. Do Niego powiecie: Najwyższy Ojciec, Najwyższa Dusza Śiwa, ponieważ jest Śiwa i saligramy. Oni pokazują małe postacie saligramów i dużą postać Śiwy. Baba wyjaśnił, że nikt nie może być większy lub mniejszy. On jest zwany Najwyższym Ojcem, Najwyższą Duszą, Bogiem, Ojcem. Dlaczego oni tak Go nazywają? Dusze saligramy nazywają Śiwę „Babą”, a więc z pewnością otrzymują od Ojca dziedzictwo, ponieważ On jest Stwórcą nieba. Najwyższy Ojciec, Najwyższa Dusza z pewnością musiał stworzyć stworzenie oryginalnej, wiecznej religii bóstw. Nikt inny nie może jej stworzyć. Z powodu nazwania Ojca wszechobecnym, zaginęła nazwa a nawet ślad dziedzictwa. Mówi się, że Bóg jest wszechobecny i że On jest wszędzie. Przysięga jaką składa się na Jego imię jest także fałszywa. Mówią: Uważam, że Bóg Ojciec jest obecny wszędzie. Jednak nie znają Ojca. Dzieci, wiecie, że teraz Bóg jest obecny tutaj. On naprawdę jest Najwyższą Duszą. Jego chwała jest wyjątkowa (unikalna), inna od chwały kogokolwiek innego. On najpierw jest bezcielesny i Jego imię to Śiwa. On nigdy nie ma cielesnego imienia. Wszyscy inni mają imiona ciał. Imiona ich ciał zmieniają się życie po życiu. Jednak dusze są duszami. Zmieniają się imiona ludzkich istot. Mówią: Karmię duszę, która odeszła, przywołując ją jej poprzednim imieniem, a więc pamiętają tę duszę. Jednak ciało tamtej duszy zostało spalone, pozostaje tylko dusza, a więc karmię duszę. Nie jest tak jak oni mówią, że dusza jest

odporna na efekt czynu. Ojciec siada tutaj i wyjaśnia: Kiedy ktoś zostawia swoje ciało, ciało się kończy, a więc kogo oni karmią? Chociaż karmią duszę to i tak mają przywiązanie do tamtego ciała. Tutaj Baba mówi: Nie wolno wam mieć przywiązania do niczyjego ciała. W pełni pokonaj przywiązanie. Macie usunąć całą świadomość wszystkich ciał z waszych intelektów. To co teraz widzisz oczami ma być zapomniane. Ojciec mówi: Pamiętaj tylko Mnie. Ja nie mam ciała i dlatego jest to trudne. Kiedy ktoś zaręcza się, zakłada pierścionek zaręczynowy. On (Baba) jest bezcielesny i nie ma postaci. Pierścionek zaręczynowy, jaki wam założono jest po to, aby pamiętać bezcielesnego Śiwę. To jest coś nowego. Kiedy ktoś umiera można zrozumieć, że to jest koniec. Kogo więc karmią, gdy karmią duszę, która odeszła? To dusza z pewnością przychodzi. Dusza przenosi sanskary. Kto mówi: To jest słone a to jest słodkie? Dusza mówi: Ja uważam, że to jest gorzkie. Moje uszy są głuche. Mam ból głowy. Kto to mówi? Ludzie zapomnieli to. Ojciec wyjaśnia: Dusza doświadcza szczęścia i smutku. Tylko Ojciec jest Abhogta (poza wpływem doświadczenia). Sam Ojciec siada tutaj i daje wam wiedzę o duszy. Największą ignorancją jest powiedzieć, że dusza jest Najwyższą Duszą. Na całym świecie mówią, że Bóg jest wszechobecny, co więc otrzymają pamiętając Go? Czciele pamiętają Go, ale nikt nie wie co możecie otrzymać od Niego. Kiedy nazywa się Go wszechobecnym to nie może być kwestii otrzymania czegoś. Ludzie upadli postępując według diabelskich wskazówek. Śrimat jest tylko Ojca. To Rawan daje wam diabelskie wskazówki i gdy ludzie postępują według jego wskazówek, stale sprawiają sobie nawzajem cierpienie. Teraz jesteście bożymi dziećmi, którzy dają sobie nawzajem szczęście. Ojciec jest Dawcą Szczęścia dla Wszystkich. Ludzie nazywają sami siebie „Przewódca Sarwodaja” (ci, którzy mają miłosierdzie dla wszystkich), jednak tylko Bóg jest Panem dla Wszystkich, Stwórcą. Sarwa, tzn. „ci na całym świecie”. Żaden człowiek nie może być zwany Dawcą Zbawienia dla całego świata. Główną więc kwestią jest usunięcie idei wszechobecności. Każdy pamięta Ojca. Czciele chcą, aby Bóg przyszedł i coś im dał. Ojciec z pewnością coś dał. Jeśli Stwórca tworzy, to z pewnością coś da, prawda? Baba daje wam zwierzchnictwo nieba. Nie wolno wam zapominać takiego Ojca. Na tym polega wysiłek. Dzieci, teraz jesteście rozsądne i mądre. Wcześniej byliście bardzo nierozsądne. Nazywając Ojca wszechobecnym nie otrzymujecie niczego. Przede wszystkim Ojciec udowadnia wam, że On jest Najwyższym Ojcem. Słowo „najwyższy” nie jest używany w przypadku fizycznego ojca. Najwyższy Ojciec mieszka w najwyższej siedzibie, w miejscu ponad. On jest Najwyższy. Tylko On jest także Nasionem ludzkiego świata. Ojciec jest nasionem. On adoptuje żonę, a potem stwarza stworzenie. Śiw Baba mówi: Ja adoptuję tego (Brahmę). Tamto to fizyczne stworzenie, podczas gdy to stworzenie jest stwarzane poprzez usta. Ten Brahma jest Moją żoną, ale on ma kostium męczyzny. Ja go adoptuję. Ja rodzę was poprzez jego usta. Wy i tak jesteście dziećmi Śiw Baby, ale On daje wam nowe życie poprzez Brahme. Mówicie: Jesteś Matką i Ojcem. Ten Jeden jest bezcielesny. W jaki sposób On mógłby być Matką? Aby to zrozumieć potrzebny jest bardzo subtelny intelekt. Ojciec jest zwany Stwórcą, a więc w jaki sposób On będzie mógł tworzyć? Ta, która jest zwana Dżagadambą Saraswati została zapamiętana jako córka Brahmy, stworzenie zrodzone przez usta. Czy to ona powinna być zwana matką, czy to ten (Brahma) powinien być tak nazywany? W rzeczywistości ten (sakar Brahma) jest matką, ale ponieważ ma on męskie ciało, jak może być opiekunem matek? Dlatego Dżagadamba stała się do tego instrumentem. Ojciec mówi: Ja wchodzę w tego i adoptuję go. Następnie wy mówicie: Staliśmy się dziećmi Boga poprzez Brahme. Bóg jest naszym Dada (Dziadkiem). Te kwestie nie są wspomniane w pismach. Wszystko tamto to lalki czczenia. Lalkami nie można osłodzić ust ludzi. Tutaj jesteście kuszeni, aby wziąć od Ojca dziedzictwo. Gdy nazywacie Go wszechobecnym, niczyje usta nie są osładzane. Wszędzie na świecie występuje idea wszechobecności. Obecnie jestem pamiętany tylko intelektami Moich dzieci. Ludzie więc zapisali, że jestem wszechobecny. Wszystkie ludzkie istoty pamiętają Mnie, ale one Mnie nie znają i dlatego powstała taka

różnica w znaczeniu (rozumieniu). Oni z liny stworzyli węża. Teraz Ojciec mówi: Pamiętaj tylko Mnie i nikogo innego. To nie znaczy, że jestem wszechobecny. Dusze, wiecie, że pamiętacie Babę. Jest różnica w znaczeniu słowa „wszechobecność”. To także jest przeznaczone w sztuce życia i to samo wydarzy się ponownie. To musi się wydarzyć. To co odbyło się teraz, zostało utrwalone i to jest zwane sztuką życia. Sztuka życia ma wieczny i stały scenariusz, nie może być w tym żadnej różnicy. Obrazy itp. zostały stworzone przez dzieci zgodnie ze sztuką życia. Ten (Brahma) mówi: Ja w ogóle nic nie wiedziałem. Ojciec teraz dał mi boską wizję. On jest Dawcą boskiej wizji. On stale inspiruje stwarzanie nowych obrazów. Kiedy już jakiś został stworzony, dawany jest nowy punkt, a więc obraz musi być poprawiony. Na pewno macie pisać słowo „Pradžapita” przed słowem „Brahma”, bo inaczej ludzie niczego nie rozumieją. Mówi się: ustami zrodzone stworzenie. Dlatego stajecie się jego dziećmi. Dzieci Brahmy są braminami. Dzieci, wiecie, że jesteście dziećmi Brahmy i Śiwy w sposób praktyczny. Pierwszą kwestią jest Ojciec i dziedzictwo, a więc wasze usta wtedy powinny czuć słodycz. Ojciec jest Stwórcą Nieba, więc z pewnością powinniście otrzymać takie dziedzictwo. Jeśli ktoś go nie bierze, wtedy trzeba zrozumieć, że on nie należy do waszej religii bóstw. Tylko ci, którzy mają wziąć pozycję bóstwa przyjdą i zrozumieją. Główną kwestią jest czystość. Nie może być Rakśa Bandhan (niewola ochrony) bez życia w czystości. Obiecaliście Ojcu: Baba, jak możemy do Ciebie przyjść bez życia w czystości? Z pewnością staniecie się wzniośli, jeśli będziecie przestrzegać śrimatu. Nie staniecie się tacy w złotym wieku. Z pewnością macie stać się tacy w żelaznym wieku. Zbieżny wiek jest tylko wtedy, gdy jest zbieg końca żelaznego wieku i początku złotego wieku, tzn., że tylko w zbieżnym wieku przychodzi Ojciec i daje wam dziedzictwo nieba. Nazwa Bharatu jest bardzo sławiona. To Bharat staje się ziemią prawdy i ziemią fałszu. W złotym wieku nie będzie żadnych innych łądów. Wszystkie inne łądy są zniszczalne. To jest niezniszczalny łąd, ponieważ wieczny Ojciec przyszedł ponownie. Działanie założenia religii, które odbyły się (w przeszłości) odbędą się ponownie po cyklu. Ojciec daje wam takie dziedzictwo. On jest najukochańszym Ojcem. Wszyscy ci, którzy należą do ścieżki rodzinnej, żyjąc w domu ze swoją rodziną, na pewno mają stać się czyści. Inna jest religia sannjasinów, tych którzy należą do ścieżki izolacji. W rzeczywistości istnieje wiele różnych religii. Oni nie pójdą do nieba. Pojawiają się ci, którzy należeli do naszej religii i zostali nawróceni na inne religie. Teraz otrzymaliście tak wiele wiedzy. Otworzyło się wasze trzecie oko. Stajecie się trikaldaśi. Poza wami Bramini, żadna ludzka istota nie jest trikaldaśi. Nawet bóstwa nie są trikaldaśi. Ojciec mówi: Daję wam trzecie oko i umożliwiam wam widzenie. Dzieci, wiecie, że teraz otwiera się wasze trzecie oko. Tak samo jak Ojciec, który ma wiedzę o początku, środku i końcu całego świata, także my, Jego dzieci, otrzymaliśmy od Baby wiedzę. To oznacza, że stajemy się oceanami wiedzy tak jak Ojciec. Nikt inny nie może być zwany tak jak Ojciec oceanem wiedzy. Jednak, nie możecie być zwani oceanami wiedzy. Jesteście rzekami wiedzy. Nie jest tak, że Ardżuna wystrzelił strzałę i Ganges się wynurzył, ani też z Gaumukh (pyska krowy) nie wypływa woda. Jak mógłby tam pojawić się Ganges? Jest ogromna różnica pomiędzy wami, którzy macie dwie ręce i Dżagadambą, którą przedstawiają z 4 lub 6 rękami. Dzieci, macie dużo wyjaśniać. Niektóre dzieci mówią, że nie są w stanie pamiętać Babę, że nie uważają siebie za duszę i stale zapominają. Jak możecie otrzymać swoje dziedzictwo jeśli nie pamiętacie Ojca? Baba mówi: Stale pamiętajcie tylko Mnie i dzięki potędze jogi wasze grzechy będą usunięte. Jeśli nie pamiętacie Baby, nie będziecie mogli usiąść na tronie Mamy i Baby. Tacy będą zwani niegodnymi. Wartościowe dzieci stale czynią wielki wysiłek, aby stale pamiętać Ojca. Macie robić to aż do końca. Im bardziej pamiętasz Ojca, tym więcej zarobisz. Pisz dziennik. Ci, którzy podejmują inicjatywę są Ardżuną. Takie dusze są zwane dziedzicami. Aćca.

Najśłodszym, ukochanym, dawno zagubionym, a teraz odnalezionym dzieciom, miłość, pamiętanie i

dzień dobry od Matki, Ojca, BapDady. Duchowy Ojciec mówi namaste duchowym dzieciom.

Esencja dla dharny:

1. Dawajcie sobie nawzajem szczęście zgodnie ze wskazówkami Boga. Nigdy nie sprawiajcie nikomu cierpienia. Stań się dawcą szczęścia, takim samym jak Ojciec.

2. Usuń swoje przywiązanie do ciała i pokonaj przywiązanie. Stań się godnym dzieckiem i czyn wysiłek, aby stale pamiętać Ojca.

Błogosławieństwo: Noś niezniszczalny tilak zwierzchnictwa i doświadczaj zbieżno-wiecznego zwierzchnictwa

powierając wszystko Ojcu.

Obecnie zwierzchnictwo jest otrzymywane, albo poprzez dawanie pieniędzy, albo poprzez głosowanie, ale sam Ojciec dał każdemu z was, dzieci, tilak królestwa. Być cesarzem wolnym od trosk jest takim dobrym stanem. Skoro powierzyliście wszystko Ojcu, kto będzie się o wszystko troszczył? Ojciec. Jednakże niech nie będzie tak, że zatrzymujecie trochę autorytetu, albo ukrywacie gdzieś w sobie wskazówki własnego umysłu. Jeśli postępujecie według śrimatu, powierzacie (przekazujecie) wszystko Ojcu. Takie dzieci, które przekazują wszystko Ojcu prawdziwym sercem są lekcy i są światłem (double light) oraz mają niezniszczalny tilak zwierzchnictwa.

Hasło: Niech każdy werset będzie wzniosłym wersem. Kiedy żadne słowo nie marnuje się, wtedy będziesz zwany tak jak Ojciec satguru.

***** OM ŚANTI *****